

ȚI POATE OFERI VIAȚA MAI MULT? POȚI SCHIMBA LUMEA DIN JURUL TĂU?

CONTACTS

METRONOMUL

Descoperă relevanța
Cuvântului lui Dumnezeu

Cavaleri și oglinzi

Depinde unde privești

Inima unui erou

Secretul curajului

40	42
44	46
48	50
52	54
56	58
60	63
66	69
72	76
80	84
88	92
96	100
104	108
112	116
120	126
132	138
144	152
160	168
176	184
192	200
208	

Largo 40-60
Larghetto 60-66
Larghetto 66-76
Adagio 66-76
Andante 76-108
Andante 108-120
Moderato 108-120
Moderato 120-168
Allegro 120-168
Presto 168-208

NOTA EDITORULUI

DATE ERONATE → REZULTATE ERONATE

În limbajul și matematica calculatoarelor, „Garbage in, Garbage out” („Intră gunoi, iese gunoi”) exprimă faptul că datele eronate introduse în calculator produc rezultate eronate. Cu alte cuvinte, informațiile inexacte sau greșite din start conduc în mod inevitabil la rezultate inexacte sau greșite.

În Predica de pe Munte Iisus a spus ceva asemănător: „Orice pom bun face roade bune, dar pomul rău face roade rele. Pomul bun nu poate face roade rele, nici pomul rău nu poate face roade bune. Așa că, după roadele lor îi veți cunoaște”.¹

Această pildă scurtă ne invită să ne analizăm cuvintele și faptele, să vedem ce reflectă despre noi și despre Mântuitorul care trăiește în noi. Este viața noastră un exemplu al grijii pe care El o poartă pentru alții, sau arată că suntem egoiști și interesați doar de noi înșine? Arătăm generozitatea și dreptatea Lui, sau ne lăsăm conduși de impulsul uman, construim ziduri și îi excludem pe alții?

Precum codurile de calculator și ecuațiile matematice, care pot fi corectate dacă sunt corectate datele de intrare, tot așa, Iisus ne reamintește că viața creștinului necesită o transformare interioară, așa cum numai El poate aduce în noi. „Rămâneți în Mine și Eu voi rămâne în voi. După cum mlădița nu poate aduce rod de la sine, dacă nu rămâne în viță, tot așa nici voi nu puteți aduce rod, dacă nu rămâneți în Mine”.²

Dacă intră Iisus, atunci iese Iisus.³

– *Editorul*

Noi îți oferim o varietate largă de cărți, materiale audio și video pentru inspirația și hrana ta sufletească.

Pentru comenzi te rugăm să ne contactezi la una din adresele de mai jos.

Adresa:

ContactS

în atenția lui: Christian

C.P. 129, O.P. 72

cod 032468

București

Email:

info@activated-europe.com

Web:

www.activated-europe.com/ro

Editori

Samuel Keating

Tehnoredactare

Gentian Suçi

Traducere

Oana Toșu

© 2019 Activated.

Toate drepturile rezervate.

Toate versetele au fost citate din Biblia versiunea Dumitru Cornilescu, excepțiile fiind menționate explicit.

A-RO-MG-AM-223-X

1. Matei 7:17-18,20

2. Ioan 15:4

3. Editorul dorește să îi mulțumească lui Chris Mizrany, care contribuie regulat la revista *Activated* și a sugerat această analogie.

CARE ESTE SURSA TA?

Ai pus vreodată o tulpină de țelină în apă colorată? Pe măsură ce apa este absorbită prin tulpină, țelina începe să-și schimbe culoarea. Durează vreo două zile, dar în final țelina va prelua culoarea apei. Țelina absoarbe foarte rapid și orice otrăvuri și pesticide din aer sau din sol.

Sufletele noastre funcționează la fel. La orice ne expunem, ne influențează, fie spre bine, fie spre rău. Suntem bombardați continuu cu informații – prin internet, filme, muzică, cărți și, bineînțeles, prin oamenii cu care interacționăm. Însă felul în care acestea ne influențează nu este întotdeauna atât de evident precum efectul apei asupra țelinei.

Unele lucruri par inofensive, sau chiar bune, dar pot, în final, să aibă un efect negativ. Alte lucruri pot fi chiar plăcute și inofensive – poate chiar ne hrănesc intelectul și ne îmbunătățesc aptitudinile și cunoștințele. Dar tot nu ne hrănesc sufletele cu ceea ce este necesar ca să prosperăm.

Regele Solomon a fost unul dintre cei mai bogați oameni din lume în vremea sa. Avea acces la aproape orice își dorea – și se pare

că a încercat aproape tot ce își putea procura cu bogăția lui – dar la sfârșit concluzia lui a fost: „Totul este deșertăciune”.¹

De aceea Iisus ne spune să rămânem în El, ca El să fie sursa noastră.² El ne oferă apa vieții – singura apă care ne va satisface setea sufletească. Psalmul 1 spune că cel ce se bucură de calea și Cuvântul lui Dumnezeu „este ca un pom sădit lângă un izvor de apă, care își dă rodul la vremea lui și ale cărui frunze nu se veștejesc: tot ce începe, duce la bun sfârșit”.³

Să ne înfigem și noi rădăcinile adânc pe malul râurilor cu apa vieții.

MARIE STORY TRĂIEȘTE ÎN
SAN ANTONIO, SUA, UNDE
LUCREAZĂ CA ILUSTRATOR
LIBER-PROFESIONIST ȘI
CONSILIERĂ VOLUNTARĂ LA
UN CENTRU PENTRU PERSOANE
FĂRĂ ADĂPOST.

1. Ecleziastul 1:2
2. Vezi Ioan 15:5.
3. Psalmul 1:3

DE MARIA FONTAINE

GÂNDURI DESPRE REALITĂȚILE VIEȚII

Noi, creștinii, putem avea niște așteptări nerealiste pentru viețile noastre. Când lucrurile nu merg lin avem tendința să ne acuzăm sau să simțim că Dumnezeu nu ne răspunde la rugăciuni fiindcă nu Îi pasă suficient de mult sau fiindcă noi facem ceva greșit.

Dar ar trebui să abordăm situația în mod diferit – să ne reamintim că, de cele mai multe ori, bătăliile și dificultățile prin care trecem fac parte din cursul vieții. Toate fac parte din procesul de învățare, din pregătirea și maturitatea noastră, pentru a câștiga rezistență, compasiune, maturitate și credință.

Multe lucruri sunt dificile în viață, însă aceste dificultăți ne pot întări dacă le abordăm cu credință și cu o atitudine pozitivă. Dacă încercăm să descoperim perspectiva din care privește Dumnezeu situația noastră și dacă credem în promisiunile Sale, atunci El este întotdeauna alături de noi să ne ajute să răzbim. Dacă privim către El, ne va confirma că bătăliile vieții merită efortul și că El ne va întări prin ele.

Atunci când treci printr-o

1. Vezi 1 Ioan 5:4.
2. 1 Corinteni 1:28-29
3. Maleahi 3:6

periodă dificilă ai nevoie de multă credință să îți ridicat steagul victoriei în fața provocărilor și să declari: „Am biruit prin credință!”¹ Dar, indiferent de ceea ce simți, Cuvântul minunat al lui Dumnezeu și adevărul Său sunt solide și suficient de puternice să te readucă pe drumul victoriei, dacă nu renunți, dacă continui, dacă crezi și dacă ai încredere în Dumnezeu să Își împlinească Cuvântul. În final vei primi răsplata pentru credința ta.

Iată câteva gânduri despre realitățile vieții, gânduri pe care sper

să le găsești folositoare.

LUCRURILE IMPORTANTE IMPLICĂ SACRIFICII

Orice mare sfânt și orice bărbat și femeie a lui Dumnezeu și oricine altcineva care a făcut ceva semnificativ pentru omenire a făcut sacrificii în munca sa. Nu au avut vieți ușoare. Și-au limitat activitățile la lucrurile cele mai importante și și-au protejat timpul pentru a-și păstra puterea și energia pentru lucrurile care contau cu adevărat. Erau dedicați scopului lor și își petreceau majoritatea timpului

gândind, experimentând, învățând, predând, promovând, muncind și orice altceva era necesar pentru reușita lor. Orice în viață care merită cu adevărat va veni cu un cost!

UNELE LUCRURI TE DEPĂȘESC

Noi nu le putem realiza pe toate singuri. Facem greșeli. Suntem umani. Dar dacă Îl luăm pe Dumnezeu de partea noastră, atunci și El își poate împlini planul în viețile noastre! „Și Dumnezeu a ales lucrurile josnice ale lumii și lucrurile disprețuite, ba încă lucrurile care nu sunt, ca să nimicească pe cele ce sunt; pentru ca nimeni să nu se laude înaintea lui Dumnezeu”.²

Există un război spiritual

Există un război spiritual, iar noi facem parte din el. Spiritul afectează fizicul, iar fizicul afectează spiritul.

A avea credință este o alegere conștientă, una vitală, și pe care nimeni nu o poate face în locul nostru. Fiecare trebuie să alegem drumul credinței noastre și să luptăm să ne menținem ochii spirituali deschiși, să fim conștienți de tărâmul supranatural și să ne menținem puternici și hotărâți.

TOATE LUCRURILE SE SCHIMBĂ, DAR IISUS NU SE SCHIMBĂ NICIODATĂ

Chiar dacă toate în jurul nostru se schimbă, Iisus nu se schimbă niciodată, iar dragostea, grija și promisiunile Sale nu se schimbă. „Eu sunt Domnul, Eu nu Mă schimb”.³

SE MAI ÎNTÂMPLĂ ȘI LUCRURI DIFICILE

Lucrurile rele, lucrurile dificile și greutățile vieții se întâmplă oricui. Oamenii nu sunt perfecți și vor face greșeli care ne vor afecta, însă depinde de deciziile noastre personale dacă vom permite acestor dificultăți să ne modeleze înspre bine sau să ne afecteze negativ. Dumnezeu poate folosi aceste lucruri spre bine în viețile noastre, dacă Îl lăsăm!

Trebuie să ne reamintim că problemele care ni se întâmplă sunt, pur și simplu, cauzate de faptul că trăim într-o lume decăzută. Fie că ești copil sau adult, bărbat sau femeie, creștin sau ateu, vei avea bătălii, încercări și dificultăți, altfel nu ai putea să-ți formezi țaria de caracter. În final, starea noastră de spirit nu este dată de circumstanțele în care ne aflăm; ci de atitudinea noastră față de ele.

PROMISIUNILE NECLINTITE ALE LUI DUMNEZEU

Dumnezeu ne-a dat în Cuvântul Său niște promisiuni uimitoare. El ne dă promisiunile Sale deoarece dorește ca noi să privim spre viitor conștienți că a făcut planuri bune pentru noi, că are lucruri mărețe pentru noi.

El nu își va încălca promisiunile, iar noi putem conta de fiecare dată pe ele. Dacă facem ceea ce El ne arată să facem, atunci și promisiunile Lui se vor împlini, garantat – nu neapărat exact în felul în care ne dorim sau gândim că se vor împlini, ci la vremea și în felul în care știe Dumnezeu că este cel mai bine pentru noi și pentru alții.

Cât de nedrept ar fi să limităm ceea ce dorește Dumnezeu să facă în viitor cu ceea ce noi am văzut sau am făcut în trecut și în prezent. Viitorul este atât de luminos precum promisiunile lui Dumnezeu. Să-L urmăm, deci, de aproape și să-I dăm ocazia să facă tot ce a spus că va face!

MARIA FONTAINE ȘI SOȚUL EI, PETER AMSTERDAM, SUNT DIRECTORII ORGANIZAȚIEI THE FAMILY INTERNATIONAL, O COMUNITATE CREȘTINĂ DE CREDINȚĂ. ADAPTAT DUPĂ ARTICOLUL ORIGINAL.

INIMA UNUI EROU

DE ROALD WATTERSON

Îmi amintesc că în copilărie am memorat Evrei 11, în care se menționează și câteva moduri înfi-orătoare de a muri: „au fost uciși cu pietre, tăiați în două cu fierăstrăul, chinuiți, au murit uciși de sabie, au pribegit îmbrăcați cu cojoace și în piei de capre, lipsiți de toate, prigoniiți, munciiți – ei, de care lumea nu era vrednică – au rătăcit prin pustiiuri, prin munți, prin peșteri și prin crăpăturile pământului”.¹

Atunci m-am gândit cât de mult doare când mori. Eu eram cam sensibil la durere și atunci am încercat să apreciez care era metoda cea mai puțin dureroasă de a muri – fiindcă așa fi ales-o pe aceea. Vezi tu, nu așa fi vrut să-L fac de rușine pe Dumnezeu cu lașitatea mea.

Acum mă amuz de îngrijorările mele copilărești. Mi-am dat seama că adevărata problemă era lipsa mea de curaj. Însă zilele trecute scriam un articol și am căutat definiția

cuvântului curaj. „Curaj”, scris în franceză „courage”, provine din cuvântul francez „coeur” care înseamnă inimă. Un dicționar de etimologie spune că, inițial, cuvântul francez „courage” însemna „inimă, sentimentele interioare, stăpânire de sine”. În engleza vorbită până în secolul 15, cuvântul „curaj” se folosea cu un înțeles mai larg, pentru „ce este în mintea sau în gândurile persoanei”, de aici „vitejia”, dar și pentru „furie, mândrie, încredere, vigoare” sau orice alt fel de sentiment. Azi curajul este definit ca „tărie mentală sau de caracter pentru a te aventura, a persevera și a face față primejdiei, temerilor sau dificultăților”.

În Biblie există nenumărate povești despre bărbați și femei care au făcut lucruri curajoase. Evrei 11 îi enumeră pe mulți dintre aceștia. „Și ce voi mai zice? Căci nu mi-ar ajunge vremea dacă așa

1. Evrei 11:37-38
2. Evrei 11:32-34
3. Daniel 3:16-18
4. Deuteronom 6:5
5. Proverbe 18:10
6. Proverbe 4:23

vrea să vorbesc de Ghedeon, de Barac, de Samson, de Ieftaie, de David, de Samuel și de prooroci! Prin credință au cucerit ei împărățiile, au făcut dreptate, au căpătat făgăduințe, au astupat gurile leilor, au stins puterea focului, au scăpat de ascuțișul sabiei, s-au vindecat de boli, au fost viteji în războaie, au pus pe fugă oștirile vrăjmașe”.²

Gândindu-mă la acești oameni curajoși menționați în acest capitol, încep să înțeleg mai bine originea cuvântului „curaj” – faptul că inimile acestor oameni erau în locul potrivit. Acești oameni aveau ceva minunat în comun – *sursa* curajului lor.

În Biblie se povestește și despre trei băieți evrei curajoși cărora li s-a spus să venerze o statuie din aur, altfel vor fi aruncați în cuptorul încins. Acești băieți au refuzat și au rămas neclintii în decizia lor. Biblia menționează ceea ce ei au crezut, probabil, că vor fi ultimele lor cuvinte:

„Noi n-avem nevoie să-ți răspundem [adresându-se împăratului Nebucadnețar] la cele de mai sus. Iată, Dumnezeul nostru căruia Îi slujim poate să ne scoată din cuptorul aprins, și ne va scoate din mâna

ta, împărate. Și chiar de nu ne va scoate, să știi, împărate, că nu vom sluji dumnezeilor tăi și nici nu ne vom închina chipului de aur pe care l-ai înălțat!”.³

Eu citesc despre toate acestea în confortul casei mele, despărțit de mii de ani de situație – însă tăria credinței lor răsună și acum clar în cuvintele lor. Ei nu încercă deloc să negocieze nimic mai puțin periculos și mortal. Dar pentru un asemenea curaj cred că trebuie să privim puțin în urmă. Nu cred că părinții lor le-au spus vreodată: „Într-o bună zi veți fi aduși în fața unui rege fioros și a unui cuptor aprins și veți fi puși să alegeți între viața voastră și închinarea la idol. Atunci să vă amintiți să alegeți cuptorul”.

Însă, cred că le-au spus fiilor lor ceva de genul: „Să iubești pe Domnul Dumnezeul tău cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu toată puterea ta”.⁴ Și „Numele Domnului este un turn tare; cel neprihănit fuge în el și stă la adăpost”.⁵

Părinții lui Șadrac, Meșac și Abed-Nego nu aveau de unde să știe ce le rezervă viitorul, sau când și cum vor avea nevoie băieții lor să

fie curajoși. Dar ceea ce depindea de ei era ceea ce puneau în inimile copiilor lor. „Păzește-ți inima mai mult decât orice, căci din ea ies izvoarele vieții”.⁶

Poate că noi nu suntem înconjurați de situații atât de periculoase sau de dificile, dar cu toții trecem prin momente mai grele din punct de vedere emoțional sau mintal, și vom avea nevoie de curaj moral – hotărârea de a face ceea ce știm că este corect. Iar eu cred că ceea ce facem în asemenea momente provine din ceva foarte simplu. Tăria curajului nostru este dată de ceea ce am acumulat în inimile noastre.

Tuturor le plac poveștile cu eroi. Însă în viața reală nu hotărâm noi dacă vom avea parte de un moment eroic sau nu – dacă vom avea ocazia să ajutăm pe cineva, sau să salvăm într-un fel sau altul ziua – însă depinde de noi ceea ce punem în inimile noastre. În felul acesta putem să ne pregătim pentru aceste momente cruciale din viață, cât și pentru momentele de zi cu zi care necesită curaj.

ROALD WATTERSON ESTE
EDITOR ȘI COORDONATOR AL
REVISTEI.

DE MARA HODLER

CAVALERI ȘI OGLINZI

În copilărie am vizionat de multe ori filmul *Man of La Mancha* (*Omul din La Mancha*).¹ Tot la două luni se găsea câte un părinte, un lider de tineret sau un profesor care considera propice să vedem filmul. Nu mă dau în vânt după filme muzicale, însă acest film mi-a rămas în suflet.

Este povestea lui Alonso

Quixano, un cavaler nebun care percepe mai diferit realitatea față de restul lumii; în realitatea sa duală el își spune „Don Quixote” și crede că are un dușman periculos, pe nume „Vrăjitorul”, care încercă să îl înfrângă; este ajutat în incursiunile sale fantastice de un scutier grăsuliu, pe nume Sancho Panza. Spre exemplu, Don Quixote crede că o moară de vânt este Vrăjitorul, preschimbat, și galopează spre ea să o înfrunte în luptă. Don Quixote are un fel uimitor de a vedea binele și frumosul din jurul lui și nimic

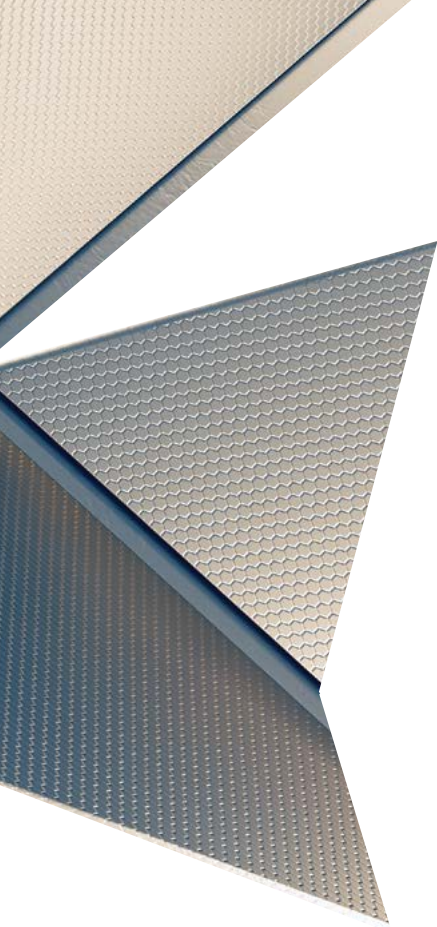
nu îl poate descuraja.

Un alt personaj important este Aldonza Lorenzo. Pentru toți ea este o simplă femeie, fără valoare și fără clasă. Însă pentru Don Quixote ea este Dulcinea del Toboso, cea mai frumoasă dintre fecioare. El vede în ea doar frumusețe, demnitate, valoare și tărie. Felul în care el o privește va face ca, în cele din urmă, să-și schimbe și ea părerea despre sine.

În film Don Quixote se confruntă cu tot felul de provocări, de surprize și de dificultăți, însă nimic

1. Dale Wasserman, Producțiuni Europee Associates, 1972
2. Vezi Matei 14:22-34.
3. www.just1thing.com

fi puternică când am grijă de alții, când repar probleme, când înving uriașii și mă confrunt cu provocări monumentale. Atâta timp cât mă concentrez pe ceva din afara mea sunt bine, dar în clipa în care privesc către mine începe să îmi scadă energia. Îmi văd neputința. Îmi văd slăbiciunile. Îmi văd eșecurile. Mă simt învinsă.

Așa s-a simțit și apostolul Petru. Mă gândesc la noaptea în care Petru și alți câțiva ucenici ai lui Iisus au fost prinși cu corabia într-o furtună pe Marea Galileii.² Corabia era lovită de vânt și de valuri când ucenicii au văzut ceea ce ei au crezut că este o fantomă umblând pe apă. Au strigat speriați, dar s-a dovedit a fi Iisus care umbla pe apă. „Eu sunt; nu vă temeți!” le-a spus Iisus.

Petru, care a fost întotdeauna mai îndrăzneț, a spus: „Doamne, dacă ești Tu, poruncește-mi să vin la Tine pe apă”.

Iisus i-a spus: „Vino!”.

Petru se dă jos din corabie și începe să meargă pe apă. Totul este bine pentru câțiva pași, atâta timp cât își ține ochii ațintiți asupra lui Iisus, dar după câteva clipe, când conștientizează că merge pe apă, intră în panică. Își dă seama că ceea ce face depășește capacitățile sale fizice și se îngrozește. Își ia ochii de la Iisus, pierde legătura vizuală cu El și începe să se scufunde.

De frică, strigă: „Doamne, scapă-mă!”.

Bineînțeles că Iisus își întinde mâna și îl trage. Apoi îl apostrofează: „Pentru ce te-ai îndoit?” Iisus și Petru se urcă în corabie, iar marea se liniștește.

Atâta timp cât Petru s-a uitat la Iisus a putut să meargă efectiv pe

apă. Dar când s-a uitat la valuri și la propria sa neputință, a început să se scufunde. Și-a dat seama ce nebunie este că merge pe apă și s-a speriat. Un lucru minunat în povestea lui Petru este faptul că Iisus a fost acolo să-l prindă.

Iisus promite să fie puternic atunci când tu ești slab. Să fie capabil când tu ești incapabil. Dacă privești prea mult la tine în oglindă s-ar putea să însemne sfârșitul tău, tot așa cum a fost cu Don Quixote. Dar ai întotdeauna opțiunea de a privi din nou în sus. Opțiunea de a ști că Iisus este tot timpul lângă tine să completeze golurile.

Eu am învățat ca, ori de câte ori mă simt în felul acesta, să mă liniștesc imediat și să-I cer lui Iisus tăria Sa. De cele mai multe ori nu vine ca un val imens de putere. Însă primesc tăria de care am nevoie pentru fiecare moment, și de cele mai multe ori moment după moment.

Don Quixote a fost înfrânt de propria sa reflexie. Petru a început să se scufunde când a început să se uite la valuri. Și eu încep să mă scufund când devin prea introspectivă, sau când încerc să răzbesc fără să-I cer ajutorul lui Iisus. Dar am învățat că pot să evit acel colaps neplăcut dacă apelez la El. Am învățat că nu sunt singură. Nu depinde niciodată numai de mine și de abilitățile mele. Depinde de mine și de Iisus. Și Îi mulțumesc pentru asta!

ACEST ARTICOL A FOST ADAPTAT DUPĂ O POSTARE DE PE JUST I THING,³ UN SITE CREȘTIN PENTRU FORMAREA CARACTERULUI TINERILOR.

nu îl oprește. Există și întâlniri periculoase și unele momente triste.

În una din scenele de final Don Quixote se întâlnește din nou cu Vrăjitorul. Acum acesta are altă șmecherie. Se prezintă lui Don Quixote ca fiind Cavalerul Oglinzilor și are o mică armată de cavaleri, fiecare în mână cu o oglindă. Aceștia îl înconjoară pe Don Quixote, își îndreaptă oglinzile către el și strigă din nou și din nou: „Privește în oglinzi!”. Don Quixote nu are unde să-și întoarcă privirea și privește în oglinzi, iar acele câteva secunde cât se privește în oglindă îl fac să se prăbușească. În final este înfrânt de propria sa imagine.

Așa mi s-a întâmplat și mie. Pot

DE RAFAEL HOLDING

DUMNEZEU ÎNCĂ VORBEȘTE

Se preocupă Dumnezeu în mod personal de tine? Dorește să îți ofere soluții la problemele tale, să îți binecuvânteze strădaniile, să te ajute să realizezi cât mai multe în viață și să îți atingi potențialul maxim? Dacă da, atunci poate să îți și spună cum să o faci? Da, da și da!

El știe că ai întrebări și probleme și dorește să-ți dea răspunsuri. Pentru aceasta El a creat un mijloc de comunicare cu dublu sens, un canal între El și tine, încât să poți vorbi cu El în rugăciune și să primești mesajele Lui pe care ți le transmite direct. Dumnezeu va vorbi oricui are cel puțin un strop de credință copilărească – și dorește să-ți vorbească, să te călăuzească spre o relație mai apropiată cu El și să-ți îmbunătățească credința.

1. Matei 7:7

2. Vezi Luca 1:53.

Începe prin a găsi un loc liniștit și vorbește câteva minute cu Dumnezeu, tot așa cum ai vorbi cu un prieten apropiat. Dacă ai o întrebare anume, întreabă-L. Sau poate nu ai nimic special în minte, dar dorești să auzi orice ar avea El de spus. Oricum, când I-ai spus că dorești să ascuți ce are de zis, străduiește-te să te liniștești și să ascuți răspunsul Său.

Uneori Dumnezeu îți vorbește reamintindu-ți de un verset sau un pasaj cunoscut din Biblie, pe care dacă îl aplici situației tale, despre care L-ai întrebat pe El, poate fi răspunsul clar și simplu de care ai nevoie.

Alteori Dumnezeu poate răspunde cu un mesaj nou – cuvinte pe care nu le-a rostit exact în felul acela niciunui alt om. Această voce interioară ușoară poate fi atât de ușor trecută cu vederea, interpretând că sunt propriile gânduri, mai

ales când ești la început și înveți cum să ascuți de la Dumnezeu, dar când Îi ceri cu sinceritate lui Dumnezeu să-ți vorbească, El o va face: „Cereți și vi se va da”.¹ El îi satisface pe cei flămânzi spiritual cu lucruri bune.²

Încearcă să te rogi cel puțin câteva minute în fiecare zi și să-I mulțumești lui Dumnezeu pentru bunătatea Sa. Apoi pune-I „întrebarea zilei” și stai câteva minute în liniște ca să ascuți sfatul Său și orice altceva ar dori să-ți spună. Pe măsură ce îți faci obiceiul să ascuți de la Dumnezeu, ți se va părea tot mai ușor. El a promis să-ți vorbească și o va face!

„DUMNEZEU ÎNCĂ
VORBEȘTE” CONȚINE EXTRASE
DIN CARTEA *ASCULTĂ ȘOAPTELE
RAIULUI*, DIN COLECȚIA *GET
ACTIVATED!* DE AURORA
PRODUCTION.

DE DAVID MIZRANY

MERGI ÎN ADÂNCIME

Odată, în drumul meu, am observat un băiat și tatăl său care se jucau pe un teren, aruncând cu mingea unul la celălalt. La un moment dat tatăl ridică mingea și gesticulează către partea îndepărtată a terenului.

„Mergi în adâncime fiule!” spuse el.

Tatăl nu aruncă încă mingea, însă băiatul începu să alerge. În spațiile lui, tatăl își luă avânt să arunce. Iar când băiatul privi în urmă peste umăr, tatăl aruncă mingea cu boltă, înaintea lui. Băiatul continuă să alerge, privind din când în când la mingea ce zbura către el. Apoi, la momentul potrivit, ridică mâna, făcu o săritură și prinse mingea la fix.

Da, este o istorisire obișnuită. Dar recent Dumnezeu m-a învățat o lecție din acest eveniment banal, așa cum face El adesea.

Vezi tu, aveam nevoie de un miracol și așteptam ca Dumnezeu

să facă ceva în favoarea mea. Știam că va face, dar nu se întâmpla nimic, așa că nici eu nu am făcut nimic. Dar ceea ce Tatăl meu avea nevoie de la mine era să merg în adâncime.

Trebuia să încep. Dumnezeu avea pregătit miracolul pentru mine, dar când mi-a spus „Mergi în adâncime fiule!” eu am stat pe loc. Aveam credință dar nu îmi făceam partea mea.

Trebuie să ne punem credința în mișcare și să începem să alergăm. Băiatul acela începuse să alerge înainte ca tatăl să se pregătească să arunce. Și nu s-a oprit. El a continuat să alerge, încrezător că tatăl lui știe cât de mult trebuie să alerge. Băiatul nu avea nevoie să fie convins că mingea va ajunge la el, căci avea credință copilărească.

Și a fost o pasă perfectă, care a aterizat la momentul perfect în locul perfect, încât băiatul nu a trebuit decât să întindă mâinile și

să o prindă.

Când Îi voi mai cere lui Dumnezeu ajutorul, îmi voi reaminti că uneori El se așteaptă de la mine să îmi fac partea și să „merg în adâncime”.

DAVID MIZRANY ESTE
VOLUNTAR PERMANENT ȘI
MISIONAR CU HELPING HAND
ÎN AFRICA DE SUD.

Credința înseamnă să ne aruncăm plasele în adâncurile transparente ale poruncii divine, fără să știm ce vom prinde.
– François Fénelon (1651-1715)

Să avem încredere în Dumnezeu înseamnă să privim peste ceea ce vedem la ceea ce vede Dumnezeu. – Charles Stanley (n. 1932)

Mama se îngrijorează

DE JOYCE SUTTIN

Când am pierdut prima sarcină nu am fost îngrijorată, am fost furioasă. Am ținut în mine câteva săptămâni, dar apoi am răbufnit, am ridicat pumnul către Dumnezeu și I-am spus vreo câteva, în esență: „M-ai lăsat baltă!”.

Mai târziu mi-am dat seama că fusesem din nou însărcinată de câteva zile când am spus acele cuvinte. După nouă luni, când țineam în brațe un minunat bebeluș băiețel, am râs de mine și de cuvintele mele eronate. Și i-am cerut iertare lui Dumnezeu.

În toate sarcinile mele, când dormeam, visam și mă îngrijoram. În timpul zilei eram prea ocupată să mă gândesc la îngrijorările mele, însă îmi apăreau în vis. *Dacă ceva îmi distrage atenția în parc și cineva îmi răpește bebelușul? Dacă îmi verific bebelușul noaptea și constat că nu mai respiră? Dacă se întâmplă ceva groaznic copiilor mei?*

Nu am spus nimănui despre

aceste îngrijorări ale mele. Încercam să șterg aceste vise din imaginația mea bogată. De asemenea, să mă preocup de alte lucruri și asta mi-a schimbat viața.

Mă rugam. Nu doar în general, ci luam fiecare detaliu din visele mele îngrijorate și îl lăsam în grija Domnului, pentru orice eventualitate.

„Ajută-mă să fiu atentă când sunt în parc cu copiii mei”.

„Ai grijă de noi în noaptea asta; ai grijă de micuții mei. Ai grijă de inimioarele și de plămâniilor lor. Ajută-i să crească puternici și sănătoși. Ajută-mă să fiu atentă la starea lor de sănătate și să observ când ceva nu este bine”.

„Ajută-mă să fiu o mamă bună. Ajută-mă să fiu bună și blândă și să mă preocup de binele copiilor mei. Protejează-ne pe drum și în mașină.”

Ori de câte ori îmi venea în minte un gând nou de îngrijorare

despre care nu m-am mai rugat, lăsam orice făceam și mă rugam. Disecam pe toate părțile acea nouă îngrijorare și lăsam orice aspect în grija lui Dumnezeu.

În final mi-am dat seama că îngrijorarea m-a învățat să lupt în rugăciune. Lucrul care mă făcuse slabă și cu care mă luptasem cel mai mult a fost lucrul care, de fapt, m-a întărit, fiindcă m-a transformat, dintr-o fricoasă într-o luptătoare a rugăciunii.

Acum copiii mei sunt mari, dar eu încă mă mai îngrijorez și încă mă mai rog. Ori de câte ori mă gândesc la unul dintre copiii mei și încep să mă îngrijorez, îmi pun gândurile în cuvinte și le dau pe toate lui Iisus. Și mă simt la fel de liniștită ca atunci când ei erau bebeluși.

JOYCE SUTTIN ESTE
PROFESOARĂ PENSIONARĂ ȘI
SCRIITOARE ȘI TRĂIEȘTE ÎN
SAN ANTONIO, SUA.

ÎNVIŢE OBICEIUL PROST AL ÎNGRIJORĂRII

DE ROSANE PEREIRA

Isaac era singurul fiu al lui Avraam și Sara, promis de Dumnezeu și dăruit lor printr-un miracol, când erau deja în vârstă. Nu a fost la fel de important precum tatăl său, sau decât fiul său, Iacov. Însă am învățat o lecție importantă de la el.

În timpul unei foamete Isaac s-a mutat în valea Gherar din Țara filistenilor, unde a redeschis fântânile săpate de tatăl său, Avraam. Însă păstorii din Gherar s-au certat cu oamenii lui, spunând că fântânile sunt ale lor. Așa că Isaac s-a mutat cu familia, cu servitorii și turmele lui în altă parte, unde până la urmă a avut pace. El nu și-a pierdut niciodată speranța și credința, a continuat să caute, până când, în cele din urmă, a avut victoria.¹

Răposatul meu soț avea multă

credință perseverentă. Odată, am rămas fără benzină pe un drum lăturalnic, în sudul Braziliei. După o oră nu au trecut decât două mașini pe lângă noi și niciuna nu a oprit, așa că el s-a rugat: „Dragă Dumnezeu, fă ca următoarea mașină care trece să se oprească și să ne ajute!” Nu mult după aceea a trecut o mașină, dar nu a oprit. Însă după câteva minute s-a întors. „După ce am trecut”, ne-a spus tânărul șofer, „o voce îmi tot spunea în minte *Trebuie să te întorci și să ajuți acea familie*”.

Eu am mai mult tendința să mă îngrijorez în fața problemelor, însă cu trecerea anilor mi-am dezvoltat niște strategii care să mă ajute. Imediat ce mă trezesc, îmi pregătesc micul dejun și mă așez la biroul de lucru. În timp ce mănânc ascult mesaje de devoțiune și îmi notez versete sau pasaje care îmi ajung la inimă. Apoi îmi deschid caietele

de rugăciuni și mă rog pentru tot ce am scris în el pentru săptămâna respectivă. Adaug orice altceva mă îngrijorează și marchează rugăciunile care și-au primit răspuns și îmi notez realizările. Această rutină mă liniștește fiindcă le pun pe toate în mâinile lui Dumnezeu.

Încerc, de asemenea, să observ orice lecție pe care Dumnezeu încearcă să mă învețe în acea săptămână. Spre exemplu, în săptămâna trecută am dat de mai multe ori peste versetul „Oprți-vă și să știți că Eu sunt Dumnezeu”.² Deci, știam că Dumnezeu încerca să-mi atragă atenția. Când mi-am făcut timp să citească câțiva Psalmi și să ascult un imn în natură, am simțit cum pacea lui Dumnezeu îmi inunda sufletul.

ROSANE PEREIRA ESTE
PROFESOARĂ DE LIMBA
ENGLEZĂ ȘI SCRIITOARE ÎN RIO
DE JANEIRO, BRAZILIA.

1. Vezi Geneza 26:17-22.

2. Psalmul 46:10

DE ELSA SICHROVSKY

DIFERIT DAR MAI PROFUND

Am fost crescută într-un cămin creștin, de părinți creștini dedicați. Ne rugam înainte să ieșim pe ușă, când ne urcam în mașină, înainte să gătim, înainte să ne începem temele de școală și, bineînțeles, înainte de culcare. Rafturile erau pline cu cărți creștine pentru copii și Biblii, iar seara ne uitam la desene animate cu povești biblice.

Când am terminat liceul și am intrat în mediul universitar am început să privesc în urmă și să observ mai multe aspecte ale credinței care mi-a tivit copilăria. Știam că am un Prieten cu care puteam vorbi oricând aveam nevoie de mângâiere și de putere; dar acum, confruntându-mă cu nenumăratele provocări ale presiunii academice, ale presiunii sociale și, curând, ale presiunii de a-mi găsi un serviciu, aveam nevoie, mai mult ca oricând, de călăuzire. Totuși, eram în conflict cu mine însămi și confuză.

Atunci am dat peste un articol cu sfaturi, de pe internet. Scrisoarea venise de la o tânără care crescuse

într-o familie catolică și avea îndoieli despre credința ei. Asemenea mie, se simțea pierdută și nesigură. M-am identificat în scrisoarea ei și am citit cu interes răspunsul consilierului. Din păcate, consilierul a încurajat-o să se concentreze asupra plăcerilor vieții de zi cu zi și i-a sugerat că religia nu mai este relevantă sau folositoare în viața modernă.

Dezamăgită am continuat să citesc și celelalte comentarii. Unii erau de acord cu sfătuitoarea, însă am remarcat și un comentator cu un sfat diferit: „Credința pe care o descrii tu este o credință copilărească, așa cum am avut și eu. Iar acea credință a murit. Însă noua credință pe care am descoperit-o a crescut și s-a dovedit a fi mai puternică și mai plină de semnificație”. Deși ea a pus la îndoială existența lui Dumnezeu, în cele din urmă a redescoperit bucuriile unei relații personale cu Iisus.

Răspunsul acestui comentator mi-a arătat că există și tineri care,

asemenea mie, au crescut în familii creștine și totuși L-au descoperit pe Iisus și ca adulți. Nu este necesar să revin la credința mea de copil sau la obiceiurile creștinești ale familiei mele ca să am o relație cu Iisus în prezent. Convingerea mea poate fi întărită și prin studierea lucrărilor intelectualilor creștini care s-au confruntat la rândul lor cu îndoiala și și-au găsit tăria spirituală și curajul moral în credința lor.

Încă lucrez alături de Iisus să sortez tot ce înseamnă pentru mine să fiu creștină în viața mea de adult, plină de provocări și în viteză. Încă nu cunosc toate răspunsurile, iar uneori simt cum credința mea se clatină, dar știu că Iisus mă călăuzește cu răbdare și mă învață să merg cu El într-un mod mai diferit, dar mai profund.

ELSA SICHROVSKY ESTE
SCRIITOARE LIBER-
PROFESIONISTĂ. EA TRĂIEȘTE
CU FAMILIA EI ÎN TAIWAN.

DE MARIE ALVERO

METRONOMUL

Suntem patru prieteni care stau în jurul mesei de bucătărie. Fiecare avem slujbele noastre, programele noastre și responsabilitățile noastre care ne trag în direcții diferite și foarte rar avem ocazia să ne relaxăm împreună. Dar în seara asta stăm împreună și depănăm experiențe de viață.

Conversația ne-a purtat de la creșterea copiilor, la călătorii, dificultățile vieții etc. Dar după o vreme ne-am fixat pe un subiect de care eram toți patru pasionați – modul în care Cuvântul lui Dumnezeu ne-a călăuzit viețile. Ceea ce mi se pare cel mai uimitor este faptul că fiecare dintre noi, în ciuda vieților și provocărilor noastre complet diferite, găsim ceva relevant și de valoare în Biblie.

Nu este de fiecare dată o revelație. De cele mai multe ori este precum un metronom după care viețile noastre își reglează ritmul. În zilele noastre se vorbește despre Biblie că este irelevantă, demodată și incapabilă să dea sfaturi pentru problemele vieții moderne. Însă fiecare din grupul nostru poate

confirma că Biblia este mai mult decât suficientă să cuprindă motivația, perspectiva și valorile care ne conduc viețile.

Îmi place că Dumnezeu și-a conceput planul pentru noi pe baza relației cu noi și nu a regulilor. El nu ne-a împovărat cu sute de reguli și de tradiții încât cei ce Îl urmează să piardă contactul cu lumea modernă din cauză că trăiesc așa cum trăiseră ucenicii Săi din trecut. Din contră, El dorește să Îl căutăm și să cercetăm Cuvântul Său și să descoperim ce așteptări are de la noi. El promite că dacă Îl căutăm atunci Îl vom găsi.¹

Pentru mine, a-L căuta are de-a face cu modul în care pot să fiu un părinte bun pentru adolescenții mei. Pentru prietenul meu poate fi în legătură cu afacerea pe care încearcă să o pună pe picioare. Pentru al treilea prieten înseamnă cum să procedeze în legătură cu situația medicală ce ar putea pune în pericol viața unei persoane dragi, iar cel de-al patrulea încearcă să mențină un echilibru între îndatoririle lui din firmă și chemarea creștină. Fiecare dintre noi am căutat sfatul lui Dumnezeu pentru

aceste situații și am primit ceea ce am avut nevoie.

Apoi ne-am încheiat discuțiile cu îmbrățișări și urări de rămas bun și fiecare a rămas mai încrezător în călătoriile noastre diferite cu călăuza noastră comună.

MARIE ALVERO A FOST MISIONARĂ ÎN AFRICA ȘI MEXIC. ÎN PREZENT EA TRĂIEȘTE FERICITĂ ȘI ACTIVĂ CU SOȚUL ȘI COPII EI ÎN TEXAS, SUA.

“Dacă dorești să începi să îți clădești o relație cu Dumnezeu, o poți face chiar acum rugându-te simplu această următoare rugăciune:
Dragă Iisus, îți mulțumesc că ai murit pentru mine, încât eu să pot avea viața veșnică. Te rog să mă ierți pentru fiecare greșală și lucru neiubitor pe care l-am făcut. Te rog să vii în inima mea, să îmi dai darul Tău al vieții veșnice și să mă ajuți să cunosc iubirea și pacea Ta. Amin.”

1. Vezi Ieremia 29:13.

DE LA ISUS CU DRAGOSTE

CĂȘTIGĂ PRIN RUGĂCIUNE

Rugăciunea arată câtă credință ai în Mine – credință că Eu îți voi da soluțiile, îți voi arăta calea, voi lucra în viețile oamenilor și, dacă este necesar, voi face chiar și imposibilul. Arată, de asemenea, că depinzi de Mine, ceea ce Mă bucură foarte mult.

Eu lucrez atât prin rugăciunile tale grăite cât și prin cele pe care le ai doar în inimă, însă când îți pui rugăciunea în cuvinte este o manifestare mai puternică a credinței tale. În felul acesta Mă slăvești și conștientizezi că Eu sunt Acela care înfăptuiește miracole, care îți dă cele necesare, care te protejează și te călăuzește.

Rugăciunile au întotdeauna efect. Când te rogi, lucrurile se întâmplă. Poate că nu îți voi da întotdeauna răspunsul în felul în care îl ceri sau în care te aștepți să fie, însă îți promit că îți voi răspunde așa cum știu că este cel mai bine. Am promis să răspund la fiecare rugăciune.